

Keresetük alátámasztására a felperes tizenegy, a következőkre alapított jogalapra hivatkozik: az EK 81. cikknek, az indokolási kötelezettségnek, a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatásnak⁽¹⁾, az arányosság elvének, az ártatlanság vélelmének, a jogbiztonságnak, az egyenlő bánásmódnak és az büntetések egyéniesítésének megsértése, mivel a Bizottság:

- úgy ítélte meg, hogy egyrészt a viaszra és a paraffinra, másrészt a gacsra vonatkozó magatartások egységes és folyamatos jogsértést jelentenek, és a gacsra vonatkozó magatartásokat megállapodásnak minősítette;
- tévesen állapított meg árrögzítő, piacfelosztó és/vagy vevőelosztó megállapodásban álló egységes és folyamatos jogsértést, noha kizárólag a paraffinpiac helyzetére, az árakra és jövőbeli árszabási stratégiákra, a vevőkre és a mennyiségekre vonatkozó információcserét lehet a felperes terhére róni;
- egyrészt figyelmen kívül hagyta a nyilvános elhatárolódásra vonatkozó közösségi ítélkezési gyakorlatot, amikor a felperes felelősségét a viaszra és paraffinra vonatkozó jogsértés teljes időtartamára megállapította, noha a felperes a 2004. május 11-i és 12-i találkozó után, vagyis a jogsértés végét megelőző majdnem egy évvel, már nem vett részt a „technikai találkozókon”, másrészt pedig elismerte a Repsolnak a jogsértés vége előtti, idő előtti kilépését a kartellból, a felperesét viszont nem, noha a felperes azonos helyzetben volt;
- azt követelte a felperestől, hogy bizonyítsa a kartelltól való nyilvános elhatárolódást;
- nem vette figyelembe a kartell végrehajtásának hiányát;
- a felperes jogsértésben való részvételének utolsó három pénzügyi éve értékesítéseinek értékét használta fel az részvétel utolsó éve értékesítéseinek értéke helyett;
- a gacsra vonatkozó jogsértés tekintetében az értékesítések értékét túlzottan magas százalékban vette figyelembe;
- az iránymutatás 24. pontjában foglalt bírságkiszámítási módszert alkalmazta, ami sérti az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését, valamint az arányosság, az egyenlő bánásmód és az ártatlanság vélelmének elvét;
- elrettentés céljából kiegészítő összeget alkalmazott, anélkül hogy ezt megfelelően indokolta volna;
- a felperes által az érintett piacon egy év alatt elért forgalom 410 %-át kitevő bírságot szabott ki;
- a felperes magatartását a Total SA anyavállalatnak tudta be.

⁽¹⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-49/06 sz., Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2008. október 9-én hozott ítélete ellen Bart Nijs által 2008. december 19-én benyújtott fellebbezés

(T-567/08. P. sz. ügy)

(2009/C 55/70)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (képviselő: F. Rollinger ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Számvevőszéke

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak;
- az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést megalapozottnak;
- az Elsőfokú Bíróság következképpen helyezze hatályon kívül az F-5/07. sz., Bart Nijs kontra Európai Számvevőszék ügyben 2008. október 9-én hozott végzést.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a jelen fellebbezéssel a Közzolgálati Törvényszék F-49/06. sz., Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2008. október 9-én hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Közzolgálati Törvényszék részben mint elfogadhatatlant, részben mint megalapozatlant elutasította a fellebbező azon keresetét, amelyet egyrészt a 2005. évi előléptetési időszakban az A*11 besorolási fokozatba történő előléptetését megtagadó határozat megsemmisítése, másrészt pedig kártérítés iránt terjesztett elő.

A fellebbező a fellebbezésének alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít:

- a keresetlevélben és a válaszban foglaltak elferdítése, amennyiben a megtámadott ítélet a kinevezésre jogosult hatóság határozatának nemlétezésére alapított, az indokolás teljes hiányát magában foglaló jogalapot egy teljesen más jogalappal helyettesítette;
- a bizonyítékok figyelmen kívül hagyása és/vagy elferdítése, mivel a Közzolgálati Törvényszék mellőzte azokat;
- a bizonyítási teher téves telepítése, amennyiben a Közzolgálati Törvényszéknek az alperest kellett volna köteleznie az állításainak bizonyítására;
- a fellebbezőnek az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viselésére kötelezése kapcsán az ártatlanság vélelmének megsértése.